

Gömöri György

Nauplion fölött

„Mindig vágytam délre, mióta élek...”
(Dsida Jenő)

*Már haldokolva, Dsida
görög tájakra vágyott:
Athosra, Attikába.
Engem olyan szerencse
ért, hogy most elmehettem
Athénba és Korinthosz
alatti Nauplionba.
Ott türkiz-enciánkék
tenger fölött a várból
lenézve megcsodáltam
a folyton színeváltó
örökkön-szép thalattát.
Meghalni nem szeretnék
ilyen helyen, de élni...?
A forró nap hevében
áradó illatoktól
elbódul minden érzék.
S ha szél borzongat este,
gyerünk a kis szigetre,
ahonnan erőd leste
a kopár hegy gerincét
és sóváran figyelte
a narancsfákkal terhes
termékeny partokat.*

2007 májusában

Német nyelvlecke, 1945. január

– éhség
hideg
szomjúság
hó
fagy
eső
szél
ember
tifusz
halál
.....
das Tod
amikor férfiből
és nőből
az élőlény
semlegesneművé
változik

2007

Fészek-sirató

*A kertbe hajló sűrű fán
fészket rakott egy kismadár,
egy ügyes feketerigó.
Csak bámultuk, milyen
szorgos ügybuzgalommal
táplálja nyitott csőrű
fiókáját, a forró
reggeltől hűvös estig.
De tegnap, jaj, a fészek
(talán túl billenékeny
volt az ág, túl törékeny)
lezuhant, vége lett.
Eltűnt a kis rigó is,
vele elszállt az anyja,
talán most is kutatja,
hogyan ugyan hova lett?
Most csönd van kinn a kertben,
a hajnalka kinyílt,*

*s a hortenzia-bokrok
buján nyitják felhabzó,
lilába-rózsaszínbe
játsszó virágukat.*

2006

Sylvia

*Új-Angliában nőtt sudár jávorfácska,
bajjal vert gyökeret öreg Angliában.
S amikor megérett végre csapolásra,
szirup helyett epét csordított ki fája.*

.....

*Párjához méltó költő gyermekes magánya –
gyémántkemény verssel fúrt az alvilágba.*